

نگنه بازی

آیا گل زدن کار خوبی است؟

یکی از شگفتی های جهان فوتبال را امسال ما در لیگ برتر خردمان داریم؛ جایی که بیگان تهران در حال خلق یک حد نصاب شگفت‌انگیز در زمینه گلزنی است. شاگردان مجتبی حسینی در ۲۳ هفته آغازین لیگ برتر در مجموع ۱۰ گل به ثمر رسانده‌اند. آنها این هفته به حریفی خسیس از جنس خودشان خورده بودند که در نهایت در یک بازی سرد و بی‌روح مقابل آومینیوم اراک به تساوی بدون گل رضایت دادند. به این ترتیب تعداد گل‌های زده آنها در عدد ۱۰ ماند و این یعنی بیگان در هر مسابقه به‌طور متوسط ۰.۴۳ گل به ثمر رسانده است. چنین آماری در جهان اگر نتوانیم بی نظیر، حداقل کم‌نظیر است. اصلاً به قول ارسلوی پایتخت آیا گل زدن کار خوبی است؟ آیا ناراحت کردن تیم حریف کار درستی است؟ نه واقعاً!

حداقل مس رادر تهران می‌برد!

پس لرزهای اظهارات حیرت‌انگیز ساکت الهامی همچنان ادامه دارد. او در تأیید خودش مطالبی به زبان آورده و وعده‌هایی داده که مخاطبان را به شدت شگفت‌زده کرده است. بخش بیشتر شنیده شده اظهارات الهامی جایی است که گفت: «اگر سرمربی تیم ملی شوم چین را در یکن، ژاپن را در توکیو، کره را در سنئول و عربستان را در ریاض می‌برم.» ۲ روز بعد از این حرف‌های باورنکردنی اما الهامی با هوادار حتی نتوانست مس پایین جدولی را در تهران شکست بدهد و در برابر این تیم تن به تساوی یک - یک داد. همین موضوع کافی بود تا حملات الهامی دوباره بولد شود و مردم سر به سر او بگذارند. به نظر می‌رسد پیروزی بر پرسپولیس اعتماد به نفس کاذب به الهامی داده و او از آن به بعد هیچ بردی نیاورده است.

بالاخره کی بیشتر ضرر کرده؟

از جمله شگفتی های فوتبال ایران یکی هم آن است که هر ۶ تیم لیگ برتری عقیده دارند بیشتر از دیگران بابت اشتباهات داوری ضرر کرده‌اند. بدیهی است که چنین چیزی از نظر منطقی نمی‌تواند درست باشد. اما به هر حال ما در فوتبال کشورمان همیشه توانسته‌ایم غیرممکن‌ها را تبدیل به ممکن کنیم. در آخرین نمونه‌ها این دست، مهدی تاراز سرمربی خودب‌ا‌هن در نشست خبری پیش از بازی با نساجی مدعی شده: «تیم ما بیشترین ضرر را از اشتباهات داوری دیده» این در حالی است که همین چند روز پیش هم یحیی گل محمدی، سرمربی پرسپولیس پس از شکست در برابر سپاهان عنین همین جمله را تکرار کرده بود. تازه جالب اینجاست که در همان بازی گل سالم سپاهان مردود اعلام شده بود. اگر قهמידید در این لیگ چه خبر است، به ما هم بگویید!

سفر در زمان با ژنرال!

نگاهی به نخستین دوره حضور امیر قلعه‌نویی روی نیمکت تیم ملی ایران که پایان تلخی داشت

بین امیر قلعه‌نویی و سایر گزینیه‌های داخلی فدراسیون فوتبال، یک تمایز بزرگ وجود داشت: او تنها کسی بود که قبلاً به‌عنوان سرمربی روی نیمکت تیم ملی نشسته است؛ تجربه‌ای که البته به یک موفقیت بزرگ ختم نشد اما به هر حال قلعه‌نویی را با فضای کار کردن در رده ملی آشنا کرد. این داستان از اواسط مرداد سال ۸۵ شروع شد؛ جایی که ژنرال رسماً به جای برانکو به تاج و تخت نشست و کارش را در تیم ملی ایران شروع کرد. نخستین قدم او و تیمش نیز یک بازی دوستانه با امارات بود که با برتری یک بر صفر تیم ملی همراه شد. تنها گل آن مسابقه در استاد یوم آزادی را هم رضا عنایتی زد. ۸ روز بعد، مرحله مقدماتی جام ملت‌های آسیا برای ایران شروع شد و تیم ملی در ورزشگاه آزادی، به تساوی یک - یک مقابل سوریه رضایت داد. تنها گل این مسابقه را هم جواد نکونام زد. ایران در مسابقه بعدی به سنول رفت و رو به‌روی کره جنوبی قرار گرفت؛ مسابقه‌ای که تا آخرین ثانیه‌ها به سود حریف بود و سرانجام با اشتباه مهره‌های دفاعی و گل کره و گلزنی وحید هاشمیان، مساوی شد.

نخستین پیروزی رسمی تیم ملی با ژنرال، اواسط شهریور همان سال در دمشق روبه‌روی سوریه به‌دست آمد. تیم ملی بعد از آن بود، در یک تورنمنت دوستانه در پایتخت اردن، عراق را شکست داد و مقابل اردن نیز به تساوی بدون گل رسید. ایران سپس در دیدارهای بعدی اش در مرحله مقدماتی جام ملت‌ها، تا یوان و کره جنوبی را مغلوب کرد. بازی دوستانه تیم ملی در اوبلتی بر گزار شد و برتری ۲ بر صفر تیم قلعه‌نویی را به همراه داشت؛ تیمی که یک بازی دوستانه را هم با لاروس انجام داد و این تیم به تساوی ۲-۲ دست پیدا کرد.

روند دیدارهای دوستانه پر شمار آن تیم، در سال ۸۶ نیز ادامه داشت؛ تیمی که با یک گل، قطر را در دوحه برد و در یک بازی عجیب و مکزیک، با گل ۴ مغلوب این تیم شد. این تنها شکست قلعه‌نویی در وقت قانونی یک مسابقه روی نیمکت تیم ملی ایران است. تیم قلعه‌نویی، جام‌آینکا را هم در یک دیدار دوستانه گلباران کرد و به سراغ جام ملت‌های آسیا رفت.

یک بازگشت جذاب روبه‌روی ازبکستان و

چرا قلعه‌نویی؟

۴ پرسش کلیدی در مورد سرمربی جدید تیم ملی؛ کسی که بعد از ۱۶ سال دوباره به نیمکت محبوبش برگشت

بهروز رسایی | سرانجام سر گیجه عجیب و غریب فدراسیون فوتبال به پایان رسید و امیر قلعه‌نویی به‌عنوان سرمربی جدید تیم ملی معرفی شد. در این سال‌ها به دفعات اسم قلعه‌نویی به‌عنوان گزینه هدایت تیم ملی مطرح می‌شد، اما هر بار اتفاقی رخ می‌داد که حضور او محقق نمی‌شد. این مرتبه اما تلاقی مشکلات مالی فدراسیون فوتبال با عملکرد ضعیف آخرین مربی خارجی تیم ملی در جام جهانی، فرصت را مهیا کرد تا امیر قلعه‌نویی در میان موجی از حمایت مربیان ایرانی بر نیمکت تیم ملی تکیه بزند. در مورد این انتخاب، سوالات زیادی وجود دارد.

۱ حدود ۲ هفته پیش زمانی که فهرستی از مربیان ایرانی به‌عنوان نامزدهای حضور در تیم ملی منتشر شد و اسم امیر قلعه‌نویی کنار امثال ساکت الهامی و حمید مطهری قرار گرفت، سرمربی گل‌گهر سیرجان از پذیرش این سمت انصراف داد، او بیانه‌ای منتشر کرد که در بخشی از آن به «شرایط موجود» اشاره شده و در بخشی دیگر، از عدم درج نام یحیی گل محمدی انتقاد شده بود. پرش ایجاباست که ظرف ۲ هفته، چه اتفاقی رخ داده که امیر از موضع خودش پشیمان شده است. آیا شرایط موجود فرق کرده یا نام یحیی به لیست نامزدها برگشته؟

۲ چگونه است که هر بار قرار به انتخاب سرمربی تیم ملی می‌شود، اسم امیر قلعه‌نویی هم بین نامزدها قرار می‌گیرد و این موضوع کوچک‌ترین ربطی به وضعیت فنی و دستاوردهای او ندارد؟ اگر ۱۰ سال پیش چنین اتفاقی رخ می‌داد، می‌شد آن را هضم کرد؛ چرا که امیر جام‌هایش را به عدد ۳ رسانده بود. امروز یک دهه کامل از آن زمان گذشته و در این مدت طولانی قلعه‌نویی «هیچ» افتخاری به‌دست نیاورده است. خوب چرا او هنوز گزینیه است؟ چنین چیزی چطور با عقل جور درمی‌آید؟

۳ در توجیه بازگشت امیر قلعه‌نویی روی نیمکت تیم ملی گفته می‌شود فدراسیون مشکلات مالی دارد و باید یک گزینه «در دسترس» برگزیده می‌شد؛ پرسش اینجاست که آیا در همین لیگ خودمان مربی بهتری نیست به او نداشتیم؟ مثلاً زهرا مورایی که با تیم ۱۰ نفره ۴ گل به تیم امیر قلعه‌نویی می‌زند و همین حالا هم صدرنشین لیگ است، چرا نباید به قلعه‌نویی ترجیح داده شود؟ او کارنامه قابل قبولی در لیگ‌های عربستان و کره جنوبی دارد، در سپاهان هم عملکردش مطلوب بوده است، به علاوه ماه‌هاست در ایران کار می‌کند و با زیر و بم فوتبال کشورمان، حتی شرایط اجتماعی و اقتصادی آشنا شده است. خوب چرا او به جای قلعه‌نویی نباید روی نیمکت تیم ملی بنشیند؟ همانظوری که سپاهان دستمزد این مربی را می‌دهد، فدراسیون هم می‌توانست بدهد؛ مخصوصاً که جناب محمدرضا ساکت هم دوست صمیمی آقای مهدی تاج است و می‌تواند راه و چاه را نشان بدهد!

۴ در نهایت کنجکاویم بدانیم امیر قلعه‌نویی چه چیزی برای آموختن به امثال مهدی طارمی و سردار آزمون دارد؟ این بازیکنان، حتی حضور در اگان اسکوپچ را با آن نتایج عالی تاب نیاوردند و علیه‌اش کودتا کردند. آیا واقعاً ممکن است با امیر قلعه‌نویی کنار بیایند و در صفا و صلح با هم کار کنند. می‌دانیم چه خواهد شد، اما منتظر می‌مانیم ببینیم!

۱۴ از ۲۵!

چند ستاره ملی‌پوش، قبلاً شاگرد امیر قلعه‌نویی بوده‌اند؟

امیر قلعه‌نویی سال‌های زیادی را در لیگ برتر سپری کرده و در باشگاه‌های فراوانی هم حضور داشته اما این به آن معنا نیست که بازیکنان فعلی تیم ملی، نحوه کار کردن با او را می‌دانند. خیلی از بازیکنان در شروع جوانی به اروپا رفته‌اند، بعضی‌ها یپسان در عضویت پرسپولیس بوده‌اند و به‌طور کلی از ۲۵ بازیکن حاضر در جام جهانی، تنها نجات بسیار کمی سابقه بازی زیر نظر ژنرال را دارند. این موضوع نشان می‌دهد او حداقل در بدنه تیم ملی، هنوز یک چهره مقبول نیست. هر چند این مربی زمان کافی را برای به‌دست آوردن این مقبولیت خواهد داشت.

۱۴ آشناروی خط

روی خط دروازه تیم ملی، ۲ شاگرد سابق قلعه‌نویی دیده می‌شوند. پیام نیازمند در سپاهان، زیر نظر این مربی به میدان رفته است. او بعد از درخشش در بیگان، با تصمیم قلعه‌نویی به اصفهان رفت و حتی بعد از جدایی این مربی نیز در سپاهان باقی ماند. پیام روزهای خوبی را زیر نظر ژنرال سپری کرد و در ترکیب تیم اصفهانی، درخشش زیادی داشت. سیدحسین حسینی نیز در اوج جوانی، از تیم جوانان استقلال به تیم بزرگسالان این تیم پیوست. آن روزها آخرین مقطع حضور قلعه‌نویی در باشگاه استقلال در جریان بود. سیدحسین البته فرصت خاصی برای بازی در ترکیب اصلی به‌دست نمی‌آورد اما عضوی از این باشگاه به‌شمار می‌رفت. ۲ گلر دیگر تیم ملی در فهرست جام جهانی، تا امروز با قلعه‌نویی کار کرده‌اند. امیرعباده حضور کمرنگی در فوتبال باشگاهی ایران داشته و بیرو نیز از سال‌ها قبل در عضویت پرسپولیس بوده است.

۱۴ از شجاع تا احسان

در بین نفرات ملی‌پوش خط دفاعی ایران در جام جهانی نیز فقط ۲ بازیکن تجربه همکاری با قلعه‌نویی را داشته‌اند. احسان حاج‌صفی در لیگ یازدهم، در ترکیب شاگرد قلعه‌نویی بود. پناثی معروف و چنچالی برای استقلال از سوی محسن ترکی برای اعلام خطای هند حاج‌صفی، یکی از ماجراهای مهمی بود که در همان یک فصل رخ داد. شجاع خلیل‌زاده نیز در ترک‌تور، تجربه کار کردن با این مربی را دارد. او برای سپری کردن دوران سربازی به تیم تبریزی قرض داده شد و در این تیم برای یک فصل زیر نظر این مربی به میدان رفت. مدافعان دیگر تیم یعنی صادق محرمی، میلادمحمدی، مرثضی پورعلی‌گنجی، معجدحسینی، روزبه چشمی، رامین رضاییان و ابوالفضل جلالی هیچ‌وقت زیر نظر ژنرال به زمین مسابقه نرفته‌اند.

۱۴ غریبه‌ها هافبک‌ها و مهاجم‌ها

حتی یک نفر از بین هافبک‌ها و مهاجم‌های فهرست تیم ملی برای جام جهانی، سابقه همکاری جدی با این مربی را ندارند. نقراتی مثل سعید عزت‌اللهی و علیرضا جهانبخش اساساً خیلی زود از فوتبال باشگاهی ایران جدا شدند. سامان قدوس هم هرگز در لیگ برتر ایران توپ نزده است. وحید امیری، احمد نوراللهی، مهدی ترابی و مهدی طارمی نیز چندین سال در پرسپولیس حضور داشته‌اند. علی‌قلی‌زاده و علی کریمی نیز در تیم‌های این مربی نبوده‌اند. در همه این نفرا فقط سدراد آزمون در زمان مربیگری قلعه‌نویی در عضویت سپاهان بوده‌ام‌او هرگز در این تیم به‌بازی گرفته‌شده و اساساً رابطه خوبی هم با این مربی نداشته‌اند.

۱۴ امیر، تیم خودش را می‌سازد؟

قلعه‌نویی در تجربه قبلی حضور در تیم ملی، در گام اول نفرا را از تیم خودش به تیم ملی برده‌نفراتی مثل محمود فکری، سیواس اکبرپور و حسین کاظمی قبل از آن تجربه ملی خاصی نداشتند. بعد به‌نظرم می‌رسد مربی یا تجربه امروز، دست به چنین کاری بزند. از یاد نبریم که تا زمان برگزاری جام ملت‌ها زمان زیادی باقی نمانده و امیر نمی‌تواند یک زنگ بزرگ در ترکیب تیم ملی ایجاد کند. احتمالاً اگر برنامه‌ای برای جوانگرایی در تیم وجود دارد، به آینده موکول شود.

رتبه	تیم	بازی‌ها	برد	مساوی	باخت	گل - /+	تفاضل گل	امتیاز
۱	سپاهان	۲۳	۱۴	۷	۲	۱۴-۳۶	۲۲	۴۹
۲	استقلال	۲۳	۱۳	۷	۳	۱۷-۳۳	۱۶	۴۶
۳	پرسپولیس	۲۳	۱۳	۶	۴	۱۲-۲۹	۱۷	۴۵
۴	گل‌گهر	۲۳	۱۱	۷	۵	۲۵-۳۵	۱۰	۴۰
۵	مس رفسنجان	۲۳	۸	۱۳	۲	۹-۲۱	۱۲	۳۷
۶	ترک‌تور	۲۳	۱۰	۶	۷	۲۴-۲۹	۵	۳۶
۷	آومینیوم	۲۳	۷	۱۱	۵	۱۱-۱۶	۱۱	۳۴
۸	فولاد	۲۳	۶	۱۰	۷	۲۰-۱۸	-۲	۲۸
۹	ذوب‌آهن	۲۳	۵	۱۲	۶	۱۷-۱۸	-۱	۲۷
۱۰	هوادار	۲۳	۶	۹	۸	۲۱-۱۶	-۵	۲۶
۱۱	ملوان	۲۳	۵	۹	۹	۲۴-۱۷	-۷	۲۴
۱۲	نساجی	۲۳	۵	۹	۹	۳۰-۲۴	-۶	۲۴
۱۳	بیگان	۲۳	۴	۱۱	۸	۱۸-۱۰	-۸	۲۳
۱۴	مس کرمان	۲۳	۴	۸	۱۱	۲۵-۱۸	-۷	۲۰
۱۵	نفت مسجد سلیمان	۲۳	۲	۱۴	۷	۴۹-۱۵	-۳۴	۱۳
۱۶	صنعت نفت	۲۳	۲	۱۴	۷	۳۲-۱۳	-۱۹	۱۳

امیر، سردار و یک ابهام همیشگی

یادآوری یک داستان عجیب به بهانه حضور قلعه‌نویی روی نیمکت تیم ملی

حالا که امیر قلعه‌نویی بعد از ۱۶ سال دوباره به نیمکت تیم ملی فوتبال ایران بازگشته است، همکاری او با شماری از بازیکنان این تیم می‌تواند حائز نکات قابل توجهی باشد. از آن جمله رابطه قلعه‌نویی با سردار آزمون که همیشه با یک ابهام همراه بوده؛ اینکه بالاخره آیا آزمون کشف قلعه‌نویی بوده یا نه؟ امیر همیشه ادعا می‌کند او این بازیکن را پیدا کرده‌ام‌همراه بوده؛ اینکه به‌همین سال ۹۳ انجام شد. «هت‌اسفانه عده‌ای تا دل‌شان نخواهد علیه مربی ایرانی حرف می‌زنند. همین سردار آزمون ۱۵ سالش بود که من در سپاهان او را به اردوی ترکیه بردم و در آنجا آ بازی فوتبال ایران معرفی کردند.»

استقلال با بردن فولاد به امتیاز ۴۶ رسید و بالاتر از پرسپولیس به رتبه دوم جدول تکیه زد. این در حالی است که فصل گذشته آبی‌ها تا همین مقطع ۱۵ امتیاز داشتند و صدرنشین لیگ بودند. امسال اما حتی سپاهان صدرنشین هم به میانگین امتیازگیری که تیم فرهاد مجیدی به آن دست یافته بود نرسیده است. در حال حاضر و در پایان هفته بیست‌وسوم لیگ برتر، سپاهان با ۴۹ امتیاز صدرنشین است، در حالی که فصل قبل در این مقطع پرسپولیس با همین ۴۹ امتیاز دوم تیم لیگ بود و ۶ امتیاز با صدر جدول فاصله داشت. میانگین امتیازگیری مدعیان در لیگ امسال به نسبت سال گذشته افت محسوسی داشته است. البته در نیم‌فصل دوم هر دو تیم استقلال و سپاهان خیلی بهتر از دور رفت امتیاز گرفته‌اند.